

Sygn. akt V KK (...)

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **A. U.**

uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 148 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 stycznia 2021 r.

wniosku obrońcy o przyznanie kosztów pomocy prawnej

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k. art.

636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k., § 11 ust. 2 pkt 6, § 15 ust. 1 i 3

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie
opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.)

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz A. U. kwotę 5.000 (pięć tysięcy) zł, tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem o sygn. V KK (...) wydanym na rozprawie w dniu 30 stycznia 2020 r. oddalił, jako oczywiście bezzasadną, kasację wniesioną przez prokuratora na niekorzyść A. U. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 sierpnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 16 lutego 2018 r., sygn. akt II K (...), uniewinniający oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. Sąd Najwyższy obciążył jednocześnie Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego.

Obecnie, pismem z dnia 7 stycznia 2021 r. adw. P. M., obrońca A. U., wystąpił o zasądzenie na rzecz wymienionego „kwoty 5.000 zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów związanych z udzieloną obroną w postępowaniu karnym przed Sądem Najwyższym”. Do wniosku dołączył fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.000 zł, wystawioną A. U. jako „nabywcy” w dniu 10 stycznia 2020 r., w której w rubryce „nazwa towaru” wpisano „obrona w sprawie karnej - przed Sądem Najwyższym V KK (...)” oraz paragon fiskalny z 16 stycznia 2020 r. wystawiony przez „Kancelaria Adwokacka P. M.”, opiewający na kwotę 5.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje,

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k., w razie uniewinnienia oskarżonego w sprawie z oskarżenia publicznego koszty procesu ponosi, z określonymi wyjątkami, Skarb Państwa. Nadto art. 636 § 1 k.p.k. stanowi, że w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, który pochodzi wyłącznie od oskarżyciela publicznego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze (w świetle art. 637a k.p.k. również za postępowanie kasacyjne) także ponosi Skarb Państwa. Stosując te reguły do sprawy A. U. trzeba uznać, że obie przemawiały za zasądzeniem na jego rzecz poniesionych kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym, które to koszty należą do kosztów procesu (art. 616 pkt 2 k.p.k.).

Podstawę prawną do ustalenia wysokości wydatków poniesionych przez oskarżonego w związku z ustanowieniem obrońcy, stanowią przepisy ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1184) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.- dalej: rozporządzenie). Zgodnie z § 15 ust. 1 rozporządzenia, opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów pomocy prawnej ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4 (stawka minimalna za obronę przed Sądem Najwyższym wynosi 1200 zł - § 11 ust. pkt 6 rozporządzenia). Z kolei § 15 ust. 3 rozporządzenia stanowi, że w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy należna obrońcy opłata powinna przewyższyć stawkę minimalną, jednak nie może przekroczyć jej sześciokrotności. Podejmując decyzję w przedmiocie opłaty, należy

też brać pod uwagę m.in. niezbędny nakład pracy adwokata, jak też rodzaj i zawartość sprawy (§ 15 ust. 3 pkt 1 i 4 rozporządzenia).

Wypada uznać, że w przedmiotowej sprawie nakład pracy adwokata, który uczestniczył w rozprawie kasacyjnej, nie był mały, zaś sama sprawa cechowała się znacznym stopniem złożoności, skoro przedmiotem kasacji była zasadność uniewinnienia oskarżonego od zarzutu popełnienia zabójstwa, przy przyjęciu, iż działał w obronie koniecznej. W związku z tym koszty obrony w kwocie 5000 zł, zresztą wyraźnie niższe od górnego pułapu ustanowionego rozporządzeniem (7200 zł), jawią się jako w pełni usprawiedliwione, a skoro w świetle przedłożonych dokumentów nie ma wątpliwości, że faktycznie zostały przez A. U. zapłacone, należało orzec jak na wstępie.